

V neklidné době se radost přetěžko hledá, nevím, kam a kudy bych měl ještě jít, abych ji s určitostí našel. Věřit v ní je mnohdy málo a vnímat ji jako naději, která v oparu zmizí? Navíc, svět nás zkouší co vydržíme. Dlouho se nám stavěl do cesty covid, nyní s obavami vnímáme frontové hranice války, kterou skoro nikdo nechce, ale bude tu za pár týdnů už rok. Určitě ale musíme jít životním radostem naproti, mnohem více si vážit těch malých, na které reflektory slávy snad už ani nesvítí a na ty, co jsme zažili, v dobrém vzpomínat.

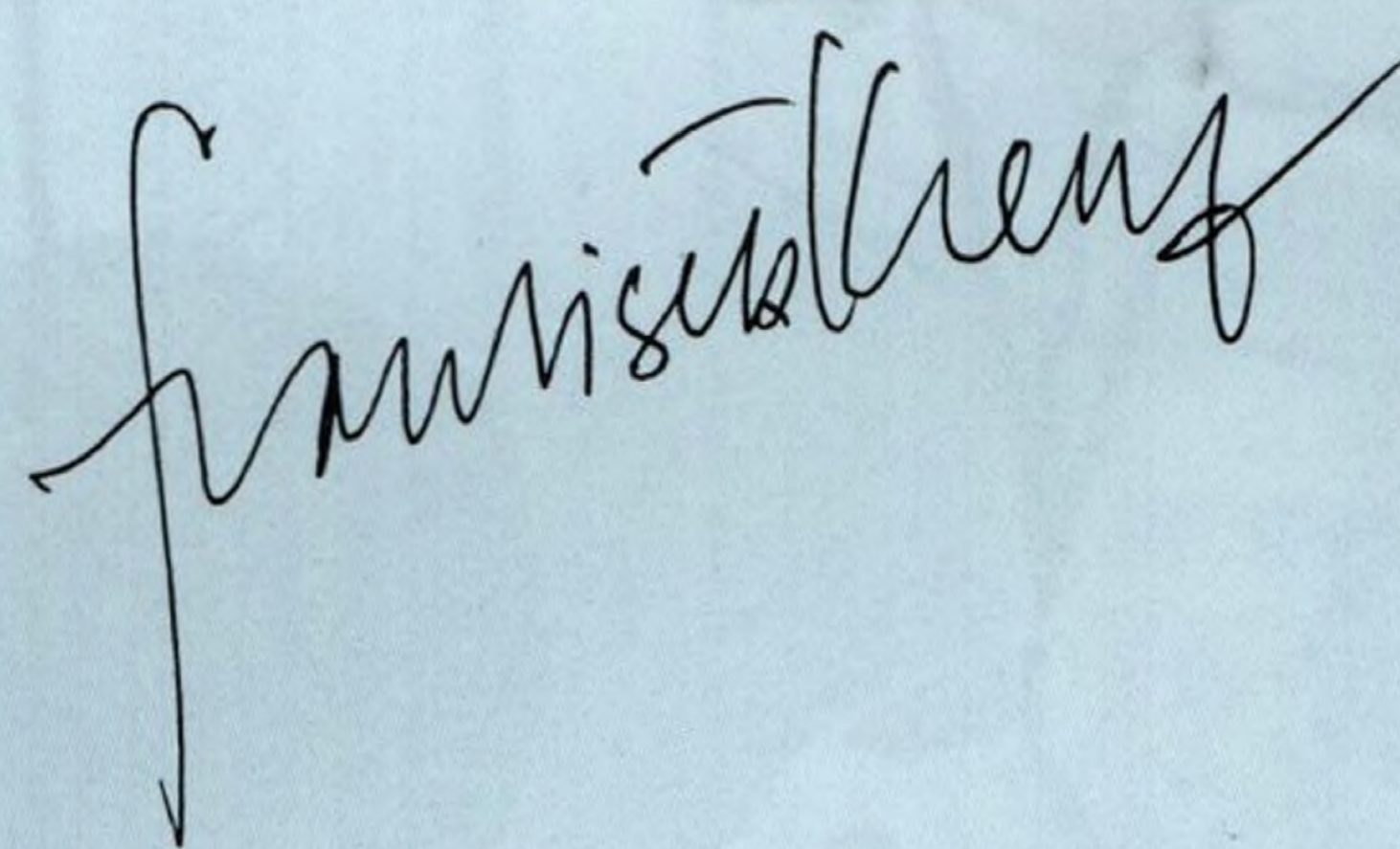
Dejte mi šanci připomenout, jak mi čtrnáctiletý Tomáš Berdych v královském tenisovém klubu Real Club de Tennis Barcelona při celosvětovém finále Nike Junior Tour 1999 řekl: „Já nechci být slavný, já jen chci, aby rodiče měli ze mě radost.“ Pěkná věta... V barcelonském klubu byly tehdy k vidění od prvních kol vzrušující zápasy, kluci a holky předváděli tenisová představení plná emocí, trýskala z nich radost, aby se za vteřinu propadli do smutku, slz a dětského vzteku. Raketky létaly vzduchem, po zápasech se plakalo i křičelo vítězným štěstím. Mnozí hloubaví psychologové by možná podotkli, že na takové zápasy je ještě brzy, ale ne. Berdych tam prohrál s Nadalem a kdyby mi tehdy kouzelnický vizionář tajemně pošeptal do ucha, že tihle dva budou v roce 2010 hrát finále Wimbledonu, nevěřil bych tomu, stejně jako, že Berdych v cestě do finále porazí mezi osmi Federera a v semifinále Djokoviče! A pro pamětníky? Nadal ve finále Nike Junior Tour 1999 přehrával Slováka Šrámka, Cetkovská vyhrála kategorii čtrnáctiletých, Šafářová padla ve finále se Slovenkou Gajdošovou. Tomáši Berdychovi to přání vydrželo celou kariéru, byl nadšeným synem vynikajících rodičů a když se před třemi roky loučil při Zlatém kanáru, bylo to hodně znát. Chtěl je mít na pódiu, aby jim poděkoval. Všimněte si, velcí hráči umějí i pěkně děkovat, slova šampionů se nezapomínají...

Radost všem, co mají rádi tenis, určitě udělalo nedávné vyhlášení ankety Zlatý kanár, tenisový svátek se konal po třicáté. Vzpomínám, jak jsem se ve dvaadvacátém potkal na ochozu štvánického centrálního dvorce s tehdy začínajícím manažerem prostějovského klubu Miroslavem Černoškem, a bavili jsme se o myšlence – založit tenisovou anketu. Oba jsme věděli, že ji český tenis potřebuje, už předtím byl u těchto debat předseda Rady ČTS Ladislav Langr a Josef Šlajs z Českého tenisového svazu, který se pak stal anketním inventářem. Hlavně jeho zásluhou od roku 2009 každoročně vylétají k tenisovému nebi Kanáři naděje, od konce loňského července to už ale Pepík šéfuje z tenisového nebe.

Tehdy jsme si s Černoškem pláclí a on mě ještě požádal, abych jim pomohl roztlačit auto, byl v Praze s Frantou Mackem, nadšeným prostějovským tenisovým funkcionářem. „To víš, musíme parkovat na kopečku, aby auto chytlo, ten golf už něco pamatuje,“ smál se Franta Macek. Mírek nemá, nikdy neměl a mít nebude – řidičák. Odjeli na Hanou, z výfuku naffáku se jim tehdy moc kouřilo. Za devatenáct let privátní letadlo, ve kterém Černošek létal s Petrou Kvitovou světem s wimbledonským talířem startovalo tiše a důstojně... I to se změnilo, radost byla jiná, stála víc.

Anketa Zlatý kanár patří k českému tenisu, změnila se, za třicet let zmohutněla, vyrostla do přirozené prestiže, česká veřejnost a tenisté ji vzali na vědomí a kdo – třeba jen naoko a s vlastním farizejským předstíráním – říkal, že ho kanáří výsledky nezajímají, sám sobě lhal.

Co mě ale nepřestává mrzet? Že se účast na anketním pódiu stala v myslích některých tenistů a tenistek mnohdy prapodivnou přezíravou kalkulací, nikdy se mi moc nelíbilo, když se kanáří trofeje očitly v rukách rodičů, dědečků a babiček, sester a bratrů, někdy trenérů... Mnozí z oceněných jsou totiž pár dní před Vánoce v „plném“ tréninku a nemohou se rozptýlovat „něčím“ jiným... Těm pokrytcům tiše připomínám, že domácí česká sláva ani v přibývajících letech nikdy nevybledne. Věřte, zvednout pohár před těmi, kteří vás mají rádi, je to největší. Česká sláva je věčná a na náhrobcích – opravdu mi promiňte to surové připomenutí – jsou jména v češtině. Takový konec jsem opravdu nechtěl, i když i tyhle myšlenky mě napadly, když jsem se probíral historií naší ankety.

P. S. 1.

Nabídnu vám tenisovou pohádku. V roce 1995 vyhrál Prostějov poprvé v historii v mládežnických kategoriích všechny týmové tituly a také premiérově extraligu dospělých. Stejně tomu bylo loni, stejný zápis do českých tenisových statistik. Dorosteneckému titulu v roce 1995 Prostějovští moc nevěřili, ale nakonec po velkém boji porazili I. ČLTK Praha 5:4. Co však na tom bylo až pohádkově neuvěřitelné? V té době jeden z nejlepších světových juniorů Michal Tabara dal přednost domácí dorostenecké soutěži před juniorským US Open! „Nikdo ho nepřemlouval, cítil, že ho klub potřebuje,“ říkal tehdy kapitán Navrátil. Dnes? Těmhle pohádkám už hodně dávno zazvonil zvonec.

P. S. 2.

Světová trojka Nor Casper Ruud změnil osmnáct let dlouhou vítěznou sérii Federera a Nadala, poprvé se mohl místo nich radovat z ocenění Stefan Edberg Sportsmanship Award za příkladné chování na kurtu a fair play. Sympatický Nor chce změnit i norský tenis, v únoru bude v Oslu pořádat Casper Ruud Open, ale pozor, žádné reflektory, celebrity, ve VIPu plné lednice příjemně nachlazeného šampaňského, ale hlavně turnaj pro norské děti do 14 let! Chystá se i bohatý doprovodný program, Ruudův tým bude dávat malým Norům rady, jak trénovat, je připravený i seminář Ruudových rodičů, ti budou vyprávět, jak se jim podařilo vychovat, tak skvělého tenistu. Dokonalý pořadatelský recept pro další tenisové hvězdy... I pro naše domácí? Že by Kvitová či Lehečka Cup?

Z OBSAHU

Zlatý kanár	(6–9)
Extraliga	(10–11)
Futures a challengery	(12–13)
Nick Bollettieri	(14–15)
Vojtěch Flégl	(17–19)
Zajímavosti ze světa	(20–22)
Můj příběh: Felix Auger-Aliassime	(23–25)
Jelena Rybakinová	(26–27)
Za oponou	(28–29)
Dialog s Jakubem Menšíkem	(31–32)

Uzávěrka tohoto čísla byla 2. 1. 2023

Na titulu: KATEŘINA SINIAKOVÁ,
královna třicátého
OKsystem Zlatého kanára

Snímek: PAVEL LEBEDA (sport-pics.cz)

34. ročník, leden 2023

vydává T/Production, spol. s r. o.

tel.: 241 442 398, e-mail: burians@volny.cz

Šéfredaktor Ing. František Kreuz, vedoucí redaktor Mgr. Stanislav Burian. Grafická úprava Studio Franklin, Praha 2. Tisk: Hart Press, s. r. o., Otrokovice. Podávání novinových zásilek povoleno Ředitelstvím poštovní přepravy Praha, č.j. 1646/94 ze dne 25. 7. 1994 a Ředitelstvím pošt Praha, č.j. NP 224/94 ze dne 2. 2. 1994. Podávání novinových zásilek povoleno Českou poštou, s. p., ZSeČ Ústí n. L. ze dne 21. 1. 1998 pod č.j. P-322/98.

Časopis registrován u Ministerstva kultury ČR pod evidenčním č. MK ČR E 5153.

Příjem inzerce: T/Production

tel.: 241 442 398, e-mail: burians@volny.cz.

Objednávky a předplatné i pro Slovensko přijímá Digital-ICT, s.r.o.,

P. O. Box 72, 225 72 Praha 025

Telefon – Call centrum: 234 092 851, 840 30 60 90
predplatne@predplatne.cz

www.predplatne.cz

Objednávky a předplatné pro SR přijímá také

T/Production, Hudečkova 10, 140 00 Praha 4

tel.: 241 442 398

e-mail: burians@volny.cz

Cena výtisku 45,- Kč, pro předplatitele 33,- Kč

F 5153-ISSN 0862-6766

franklin
TYPOGRAFICKÉ STUDIO

výroba tiskovin,
časopisů a katalogů
Náměstí Míru 820/9, Praha 2
tel.: 222 510 268

HART PRESS, spol. s r. o.

tř. T. Bati 1574, 765 02 Otrokovice

Tel.: +420 577 926 206-8

Fax: +420 577 925 662

Mobil: +420 737 259 370

E-mail: hartpress@hartpress.cz

Předplatné časopisu vám zajistí mimo subjektů uvedených v tiráži i redakce časopisu Tenis,
tel.: 604 545 555,

e-mail: smidaaak@gmail.com
a T/Production, s. r. o.,

e-mail: s.burian@seznam.cz